

27. szám.
Deczemb. 31-én 1864.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. —
Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XV. kötet.

A kijavított Shakespeare.

Hamlet utolsó jelenete,

úgy, a hogy azt a Montjoye szerzője a mai kor ízlése szerint kidolgozta volna.

Király. (miután rákerült volna a sor, hogy megölessék.)
És most, Hamlet, megállj! Ne tartsd felém
Azt a bolond nyársat. Engedj beszélnem
Hadd adjak kellő felvilágosítást.
Én téged megöletni nem akartalak.
Tanúságom reá, hogy élsz. Azonban,
Mióta viszszejöttél Angliából, úgy szeretlek,
Hogy azt jambusban el nem mondhatom.
Nem is tudod, egyszer midőn aludtál,
Egy átkozott nagy dongó szálla rád.
S megcsipte volna arczodat, ha én
Atyáskodó kezemmel el nem ütöm.
S hogy egyszer tyúkszedbe vágtaal s ordítottál:
„Vatát! vatát!” — Én küldtem a vatát;
Tulajdon slafrokombul téptem azt ki.

Hamlet. Lefegyverzed boszúmat óh atyám.

Király. Apádat, — már azt nem tagadhatom —
Hogy én segítém kissé gyorsabb útra
A másvilági szép tájak felé;
De mint azt a törvényes látlelet
A bonczolásnál constatírozá :
Ő két év mulva úgy is meghalandott.
Gerinczagy sorvadással párosult
Szív-visz-ütér kitágulás miatt
Én hát csupán azt tettem, hogy gyalog

Teendő utja végső czéljához
Egy extrapostát rendelék alá.

Hamlet. No már ez aztán így egészen más.

Király. És kifizettem adósságait.
Nézd : itt a kontók. Saldirözva mind.

Hamlet. Nemes lelkü derék nagy mostohám!
Így hát szegény már nyugodtan pihenhet.
Szabók, csaplárok átka nem riasztja!

Király. Ami anyádat illeti; igaz,
Hogy nőül eddig nem vehettem öt,
Bár együtt éltünk tisztességesen.
Mert nem kaptam rá dispensatiót.
De most áttérvén mormonok hitére,
Megesküszünk nagy ünnepélyesen.
A jeggyüürüt itt hordom a — izé —

(Nehezen tudja elővenni.)

A slafrokomnak madzagára fűzve.

Hamlet. Ez már dicső elégtétel nekem!
Úgy hát csak frissen hozzatok anyámnak,
Ki, míg mi itt beszélünk, kávécskáját
Czukor helyett mirenynyel sózva meg,
Gyomorgöresök művészi kinja közt
Nagy néma játékokban remekel,
Eczetsavas vaséleget.

Királyné (megiszsa az ellenmérget.) Megéltem.
Eczetsavas vaséleg a mireny
Hatását közönyözte. Megbocsátok,
Hol az a gyürü, a miről beszéltél?
(ölekezés.)

Hamlet. Megáldalak! Legyetek boldogok.
Csak már Ofélia megvolna! Most
Egy füst alatt én is megházasodnám.

Orvos. Uram, királyfi! él Ofélia.

Hamlet. Ugyan ne mondd! — Hisz most temettük el.

Orvos. Csak tetszhalott volt és felástuk újra.

Hamlet. De hisz a vízbe fuladt, úgy tudom.

Orvos. Bedörzsölénk arcját szalámi-szeszszel
Talpát kefével megcsiklandozánk,
És most olyan friss, mint az ürge.

Hamlet. Aztán — meg is bolondult; — vagy mi?

Orvos. Nem.

Csupán a tej mene fejebe. — Hisz — tudod —

Hamlet. Vagy úgy? — Jó, jó. — Ne mondd „itt.“ —
Ugysegéljen.

Elvinném, csak ne volnék most megölve.

Laertes. (felemeli fejét.) Ha csak ez a bajod, Hamlet, ne
búsulj.

Az a rapír, melylyel megszúrtalak,
Nem volt mérges, csupán rozsdás.

Hamlet. Ne hát

Kelj fel te is, úgy én sem öltelek meg.

Laertes (felugrik, ölelkeznek.)

Sógor! bocsáss meg a sebért!

Hamlet. Te is!

Ha fáj, tegyünk rá opodeldokot. (kézszorítás.)
De hol van már most szép Oféliám?

Ofélia (menyasszonyi díszöltözetben megjelen.)

Nem késtem, itt az ajtóban valék.

Hamlet. Patvarba is! De kicsipted magad!

No no, ne sirj. E nap emlékire
Veszek neked egy szép saut-en-canot —
Aztán ne, itt e gyürü. Felmegy-e?

Ofélia. (elragadtatással.) Hamlet! (ölekezés.)

(Félre.) Valyon numero 3 ez?

Mind (sorba állnak.) És most alászzolgája, mind szerencsés

Jó éjszakát kívánunk összesen
Csókoljuk a kezét, szép publikum
Adjó! Legyen szerencsénk máskor is!

Hamlet apja. (A pódium alól megszólal.)

Hamlet! Hamlet fiam! Héj! hallod-e?
Emlékezzél rá: — Péntek vagyon!
Drámai nap. És minden pénteken
Halászlévet kapunk a Zrínyiiben.
Hát vacsorálni aztán oda tarts!

(Függöny legördül. „Mindnyájan“ kitapsoltatnak.)

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Mikoraban eleinte elkeztem leveleket publicálni Üstökösben; sokan ratamadtak engemet onan felsőb regiokbul, (írtek: nem excellentias köröket, hanem Lipto, Turocz, etcaetera), hogy minek kicsufolok in magam a magamat? Ilik-i akar becsületes magyar embernek becsületes tot embert, akar becsületes tot embernek becsületes magyar embert kicsufolnya? Montam nekik: beszily! beszily! majd csak vard tovab: majd csak lasankint kibikititek magatok a magatokat. Hat ugy izz let. Most mar Tallérossy Zebulon let grata persona.

Mert különbsig van a tot ember közöte, meg a szlav ember közöte.

A kik magukat úgy *hinak*, hogy „totok“;

— azok „magyarok“; a kik pedig úgy *hinak* magukat, hogy „szlavok“, azok „nimetek.“

Mar most irtheti minden ember.

Azirt izz Tallérossy Zebulon beakarta bizonyítani, hogy tot-magyar ember talpig derik ember. — Probavi et successit.

Mikor in megszolalok, senki se nem kineveti *engem*, hanem neveti *nekem*; s ha törtinik valami világban; azt kirdi minden ember; mit mongya ere Zebulon?

Hogy nekem nem jo orthographiam? A sem igaz. Orthographiam jo, mert consequens; roszt orthographia csak, mi egyszer így írja, maszor amugy írja, is soha se tuggy, hogy miért mit cselekszi?

Hogy kiejtísem kicsikat furcsa? A csak

felfogas dolga. Nekem teczik így jobban. Francia mongya „rekapitulászjon; — anglus mongya ugyanazt „rikepitsjulés'n,“ is írja mind a kető magyarul „recapitulatio.“ Azirt mig iza francia iza okosan beszil, anglus iza okosan beszil, csakhogy kiki maga mogya szerinte. Ha Szegeden, Kecskemiten mondanak „embör,“ Debreczenben mondanak : „ember,“ Komaromban mondanak „embër,“ Haromszikben mondanak : „embër,“ Liptóban mondanak : zember;“ azirt az mind valamenyi derik becsületes magyar ember.

Quod fuit demonstrandum.

Is ebül mar most azt iza meglehet irtenyi: milyen okosat monta „Zukunft“ nevü ujsaglap, mikor azt írja, hogy Pesten lakik százhusz ezer tot hazafi.

Egy szerencsétlenül járt hangverseny.

Jótekonny czél : — karácsony első napja : — budai népszínház : — némettel vegyes magyar előadás : — mind olyan kecségtető körülmények, a mik ellenállhatlanul indítják az adófizető embert — az otthon maradásra.

No de ha valakinek kell, hát legalább a hangversenyben közreműködőknek csak meg kell jelenniök.

— Ez sem mulhatlanul szükséges.

Közönség szertelen csekély. Minden nyolez hallgató helyett, a kit vártak, csak három, a ki megjelent, s abból kettő szabadjegy.

Következik az első piece. Duett. Énekelné a nemzeti színház két énekese; — ha itt volna a partitura. Szaladni kell érte Pestre. Partitura megjön. Pesti magyar diapason fél hanggal alacsonyabb, mint német. Obligát zenekiséret nem érti ezt a tréfát. Nemzeti színházi énekes sem érti a tréfát. „I sing nid!“ szól, és lemegy publikumnak.

Következik a második szám.

Német színházi énekesnö küld czédulácskát, hogy beteg : nem jöhet.

Következik a harmadik numero.

Detto : a kinek fel kellene lépni, nem tudja a csizmáját felhuzni, nem jöhet.

Negyedik numero.

Da capo. A művész jelen nem léte által tündököl.

Ötödik darab.

Isméltése az elébbinek.

Végül a közönség csakugyan revangeot kap azért,

Mar most milyen szip triumfus magyar ügyre nizve, hogy ez a pesti százhuszezer tot hazafi hetvenkit magyar ujsagot fentartya igen finyesen; is csak egyetlen szlav hirlapocskat — egy kicsit homalyosan.

Is ezel elmontunk egymasnak, hogy mit tudunk ?

Egyibiranta e bevigzendő Sylvester napjan nem mulaszthatok el, hogy kedvezs barátom uramnak, is az egisz Mindentvaro nagy szamu familianak szives gratulatiomat meg ne külgyek. Kivanok mind közönsigesen kedvezs egisigükre a haromesztendei nyugodalmat, s kivanon szerencsizs felvirradast a boldog orszaggyülisre !

Alazatos szolgaja

Tallerossy von Zebulon.

hogy nyolez helyett csak hárman jöttek, az előadott versenyművek három számra olvadván le. A többi bejelenté a bánatot, és vissza húzta a lovát.

Azóta valamenynyi pesti lap mind egymástól kérdezgeti : mi volt a karácsonyvasárnap hangversenyben ? ki fog már referálni róla ? És egyik sem ad a másiknak felvilágosítást róla.

Tallérossy v. Zebulon ó nagyságának

újévi üdvözlét poéta barátjától.

Élj épen viruló, boldog, szép, édeni éltet,

Béke, öröm, nyugalom kötve veled legyenek ;

Kényelem, úri lakás s olcsócskán fült szoba télen,

Hozzá kis preferansz, meg huszonegy s makao,

Ferbli, tíz és másfél, egy halmaz arannyal előttd

Oszlasson szét bút, bánatot élted egén.

Végre tömött erszény, töltött káposzta, malaczhús,

Friss kolbász s rétes — jusson elég neked is.

Drága barát, víg társ, borral töltött üvegek s kedv —

Új évben gyakran üljenek asztalodon,

Hogy poharat fogván velök én is zengeni tudjam :

Adj mi nékünk, évek Istene, boldog időt !

Árva, szegény, nyomorult leljen menedéket e honban,

És legyen itt jólét s gazdagon áldva hazánk !

Add, hogy honszeretembe velünk felföldi baráti

Nagy Zebulonnak egyet tartsanak itthonosan !

Így — Tallérossynak példája tanítsa meg őket, —

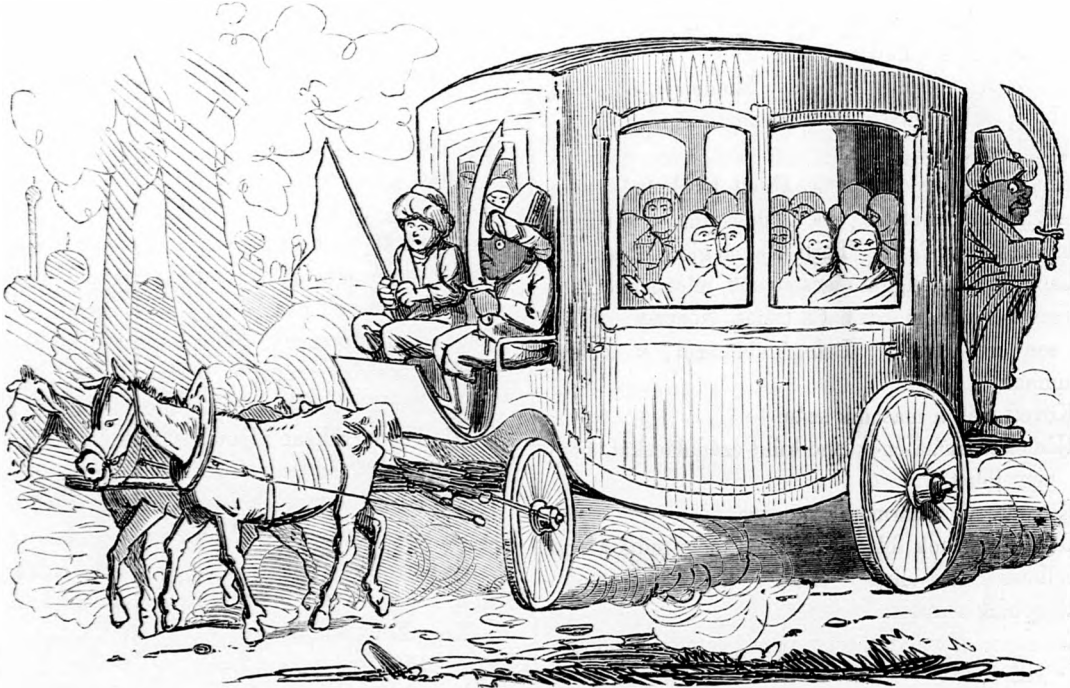
Hogy német, meg oláh s tót : szeretett feleink.

T... i Lajos.

Mióta a törököknel is behozatott a pénzügyi takarékoság
a háztartásban.

I. A pénzügyminiszter az egész hárem számára csak egy pár cipőt enged vétetni, azt azután, a melyiken éppen a sor van, elkéri a másiktól ad usum.

II. Mikor az odaliskok egyik palotából a másikba költöztetnek, vagy kéjkirándulásokat tesznek, a költséges equipázsok helyett a sokkal olcsóbb omnibuszok használatnak.

Mióta a törököknél is behozatott a finanziaális takarekosság a háztartásban.

III. „Nézzétek, milyen kicsiny kendőket kezdenek már az embernek hajítani!”

A bassista diák Debreczenben.

Néhai főtiszt, Benedek Mihály superintendens, papi pályáját, mint káplán, Debreczenben kezdte el. Alig, hogy az akkori főiskola küszöbét átlépte, mindjárt érte a jó szerencse, mert tekintélyes jóakarói segítségével csak hamar káplánna lehetett. E szerint még igen sokan ismerték őt az iskolában maradt diákok közül, kikkel egyszer-mászor bizalmasan társalgott. Egy urvacsorája előtt, bűnbánó épületes tanítást tartott a tüzes ifju szónok, melyben többek közt ily kérdést tön: „Há ti a megtérést napról-napra csak halogatjátok — feleljetek — óh feleljetek nekem ti bűnösök! hogy adjak én akkor számot a ti lelkeitekről?” Ekkor egy mormogó mély hang hallatszott, ilyen szókkal: „*Azt mond Miska, hogy még akkor csak bojtár* voltál.*” Egy vén bassista diák szavai voltak ezek, ki a templomi gyülekezetet botránykozthatni nem akarta, de mégis sokaktól meghallott szavai a szent helyen mosolygást okoztak. Büntetése lön

*) A káplánokat pajkosan bojtároknak nevezik.

a kiutasítás, úgy azonban, hogy ha a tiszt. káplán urat megkövetvén, az nekie megbocsát, akkor vissza vétetik. A káplán nevetve nyujtotta kezét, s a diák büntetése megszűnt.

Pór fiú a lakodalomban.

Egy pór fiú haza jöven a lakodalomból, kérdi atyja: No! volt-e elég inni-enni való? Volt hát! felel a fiu. Hát *becsület* volt-e? kérdi ismét az atyja. Az is volt, válaszol a siheder. Hát miért jöttél ilyen korán haza? Azért, mert kidobtak.

Pórkevelység.

Egy M. szentgyörgyi paraszt ember akkor, mikor még igen olesó világ volt, 100 vforintot árulván zabjából, Veszprémből haza jövet megállítá a kocsit Litérnél, és ködös fejfel szétnézvén, így szóla fiához; eredi fiam Pali, kérdezd meg: hogy adják Litért?

A ki prókátor akarsz lenni, siess.

Verik már a czapfenstreichot,
Mingyárt zárják a kaput,
Szaladj! ki be akarsz jutni,
Mert majd nyitva nem kapod!

Boldog, kinek Januárig
Kezében a diploma,
Benne még a „sufficiens“
Is haszonra való ma.

Ki később jössz, számódra vár
Két esztendei praxis.
Ki kell ülnöd, akármennyi
Ludtollat elfaragsz is.

Trancsirozol ludat, pulykát,
Mit rád biz princípális.
Udvarelni fogsz ex offo,
Még az asszonyságnál is.

A társalom nem ismer el,
Csupán csak mint adjunctum.
Két évi körmölés után
Mondván dolgozdra „pункtum.“

Akkor is még megkérdezik,
Hogy viselted magadat?
Melynek bizonyítására
Kivántatik sok adat.

Azért, fráter, siess, tedd le
Még ma azt a censurát,
Mert holnap már be nem fűrod
Magad, ha ma nem fűrad.

K—s M—n.

Egy schleswigi állampolgár számlája 1874-ben.

Először: fizetem a dán hadiköltséget, a miért 1849-ben megszabadítottak a felforgatóktól.

Másodszor: fizetem a porosz hadiköltséget; azért, hogy megszabadítottam a dánoktól.

Harmadszor: fizetem a francia hadiköltséget; a miért megszabadított a poroszoktól.

Negyedszer: fizetem az orosz hadiköltséget; azért, hogy megszabadított a francziáktól.

Ötödször: fizetem az angol hadiköltséget; azért, hogy megszabadultam az oroszoktól.

És végre: fizetek minden héten egy misét, hogy az Úr Isten szabadítson meg ezektől a jó barátaimtól.

= Az Idők Tanujában egy classicus latin költeményt olvasunk padre Grando sicilii jezsuita atyától, mely annyira megnyerte tetszésünket, hogy nem tagadhatjuk meg magunktól, hogy legalább az utolsó stropháját meg ne ismertessük olvasóinkkal.

„Votis tamen precor meis,
Parce Christe, parce reis,
Sive Turcis, seu Judaeis,
Sive Scribis*) Pharisaeis,
Sive secta Sadducaeis,
Sive moribus Hevaeis,
Amorrhaeis vel Hetaeis,
Chananaeis, Jebusaeis,
Gergesaeis, Pherezaeis . . .
Dona eis requiem.“

= Frenzel „Lafayette Mária“ című történetrajzában ezt olvassuk: „ha szívét fölbontották volna, a herceg és Sevigné Mária neveit találták volna benne.“
— Ha poézis, hát legyen poézis, ha anatomia, hát legyen anatomia.

Kacsaringós ujévi köszöntő.

Hány muszka *Szebasztopolba*;
Hány francia megy patrolba;
Hány kalmár méri a fontot;
Hány katona rág profontot;
Hány köszörületlen olló;
Hány fekete tollu holló;
Törökországban hány basa;
Kápolnás Nyéken Balassa;
Kilencz faluban fa-kalán;
Hét határban árva csalán;
Aprilban tavaszi hajtás;
Bálban szerelmi sohajtás;
A *komlóban* kuszi pajtás;
Hány könyv e perczben kötetlen;
Hány cselédkenyér keletlen;
Hány élő és hány fabakter;
Bécsben, Pesten hány fiakker;
Magyarországon hány határ;
Pesten magában hány batár;
Férjek közt hány szegény tatár;
Olaszországban hány fika;
Prókátoroknál replika;
Az alföldön dühös bika;
Hadviselésben taktika;
Kódisos nadrágján hány fót;
Adjon az Isten annyi jót,
Igaz örömet és áldást,
S vagy tízezer *praenumeráns*.* * **F. Iván.**

*) (Ezek valószínűleg ujságírók.) Szerk.

**) Teljesítse ezen áldást
A mennybeli főmunkatárs! Szerk.

Cserében.

Vámbery beszéli, hogy egy angol hittérítő járt Teheránban, s ott sikerült is neki egyetlenegy persát megtéríteni, jó ötven arany fizetésért.

A missionarius aztán odább ment. Mikor ismét visszakerült Teheránba, mondják neki, hogy a híve ismét áttért a mahomedán hitre.

Az angol mingyárt bíró elé idéztette a duplán renegátot, s beperlé, — mint szerződés-törőt.

A vádlott persa nem tagadott semmit.

— Igaz, monda, hogy te adtál nekem ötven aranyat, hogy legyek érte ánglus; én elvettem az ötven aranyat, s voltam érte öt hónapig ánglus. Ez tölem elég volt. Ha kevesled, hát akkor adok én neked ötven aranyat, s légy te azért öt hónapig mahomedán.

Az angol nem állt rá a csereszerződésre.

Műipar előhaladása.

Midőn a hajdani Nemzeti ujságból csodálkozva olvasná N. ur, néhai Fodor Dániel mezőszentgyörgyi birtokos előtt, hogy egy angol gyártulajdonos olyan öltönyben ült est-ebédéhez, melynek szálait reggel még juh viselte, Fodor ur mitsem csodálkozva mondá: Semmi különös! Itt honunkban is történnek efélék; — hisz én világosan tudom, hogy a mely kutya még reggel ugatott, Ujvári csőszünk ugyan abból dudált estve a kukorica-fosztóknak.

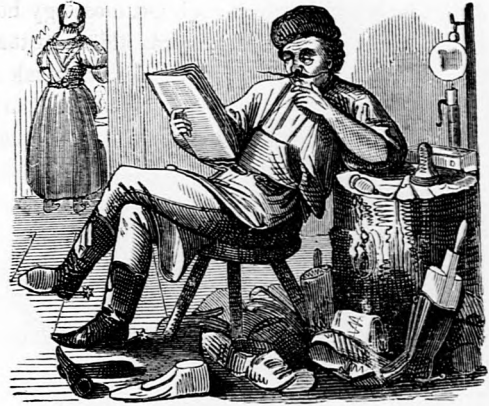
Egy rögtön készült vers.

A pápai reform, diákoknál szokás volt belől az ajtó felszélére naptár helyett a hét napjainak első betűit így felírni: V. H. K. SZ. CS. P. SZ. s e betűk alá a folyó hónap napjait írták krétával. Egy ilyen ajtóra egy szép fekete sast is festettek, mely midőn elkészült, két diák műértőleg bírálgatá, — egy *Pap* nevű különösen dicsérte a szárnyát; a másik a körmét hibásnak állította. Ekkor a vitatkozók háta mögül, a fentebbi kezdő betűket használván így szólalt meg K. A.: — *Van Hiba Körmében, Szárnyát Csak Pap Szereté meg.*

Halljuk a stylust.

1847-ben, mikor a Veszprém-megyei közgyűlésen a híres administratori kérdés tárgyalatnék, a jegyzőkönyv hitelesítése alkalmával még egyszer élénk vita keletkezett. A vitát befejezendő K. H. S. kir. tanácsos felemelkedék székéről. Mielőtt szóhoz kezdett volna, a zöld asztal végéről egy kopott öltönyű nemes atyafi felszólal, a szónokot biztatolag, „halljuk a stylust.“ Az erre következett nevettség közben az érdekes szónok kiesett sodrából és leült nagy boszusan.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. A legszorosabb csizmához is hozzászokik az ember, ha egy kiestt kijárja.

— — Mindenekelőtt az az alapos észrevételem van erre a szóra nézve hogy „mi újság.“ miszerint igen helyesen történt, hogy az embernek a szája fölött van az orra, a végett levén odarendelve, hogy az ember megmeggazolhassa előbb, vajjon ennivaló-e az, a mit a szájába akar tenni, vagy sem? de éppen olyan szükséges volna, hogy ha még a füle fölött is volna egy orra, hogy megsgazolhatná, a sok pletykahír közül melyik a meghallgatni való, melyik nem? Különösen nálunk, a hol mindennek akad elhívője. Ugy hogy szinte hajlandó volnék azt mondani, hogy a magyar ember *fülének* nincsen *szája ize*; ha ez nagyon furcsa nem volna. Beszéljünk másról.

— — *Kecskeméti Aurél* barátunk most toborzott össze egy kápláralja magyar hirlapíró a Bécsi Híradó számára; el is szállította őket már Mexicóba. Többnyire gyalogság. Még egyenruházva nincsenek A kapituláció föltételei nem ismeretesek. Harczban elesés esetére holtig való tartásrul biztosítottak. Fenntartatik a hazába való bántatlanul visszatérhetés.

— — *Renánt* Egyiptomban nagy kitüntetéssel fogadták. Maga a *pogányok viczekirálya is* kilovagolt a tiszteletére. (Nem félnek, hogy most mindjárt *Mahomed-re kerül a sor?*)

— — (Miért költözködik át az olasz király újszállásra?) Azért mert a régi szállásából Napoleon *kistájgerolta.*

— — *Tallérossy Zebulon* felhatalmazott bennünket, nevében kinyilatkoztatni, hogy a „*drey Verfassung in einem Streitjahre*“ sokat emlegetett brochurát nem ő írta.

— — E szerint Oláhország is be van már vonva az európai civilizáció territoriumába. (Hogy hogy?) oda is bevitte már Kuza a *dohány-monopoliumot.* Így

akarják a törököt kiszorítani Európából. (Már mint a török dohányt?) Igenis azt.

— — Egyébiránt annál még sokkal nagyobb veszély fenyegeti a dohányt Angliából. Ott most egy hóborító társulat alakult, mely a dohányzás üldözését tűzte ki céljául. A többek között ágenseket tartanak a vasutakon s rálesnek, hogy a nem dohányzók számára rendelt coupékban ki gyújt szivarra? Azt azután rendőrség elé állítatják s megbírságotlatják. Az kellene még csak, hogy a dohányoescánkából se tudjunk pénzt fordítani?

— — (Hát arra az *enczéklikára* mint mond kend?) Nagyon szép az, csak hogy egy kicsit elkésett. (Hát mikor kellett volna neki kiadattatni?) Ugy körülbelül *ezernyolczszázhatvanöt* esztendővel ezelőtt.

— — Éz már jó viccz volt! Egy ruhafestő észrevette, hogy egy gavallér az ő távollétében az ő feleségéhez járogat. Egyszer aztán ott kapta a mossiót; nosza rajta! fogd meg! csipd meg! lefülelteté a legényeivel, s azzal bele a festékes kádba; megmártatta irgalmatlanul az udvarlót az indigóba. Az egészen kék színű lett tőle. Most aztán a megfestett barátjai kérve könyörögnek a festőnek, hogy szabadítsa meg a szerencsétlent ettől a pukovai posztól, mert ilyen buzavirág színű ábrázattal sehol sem meri magát mutatni a világban; de a festő csak azt mondja, hogy sajnálja nagyon az esetet, de biz ezen nem segíthet; mert az ő festéke *nem megy ki*; legfeljebb azt teheti meg, hogy az illetőt *zöldre*, vagy *lilaszínűre* változtatja át, a hogy jobban fog neki tetszeni.

— — Hanem ez a másik történet már nem olyan kedveltető formája a jámbor férjekre nézve. Egy tisztességes férfiúnak ugyanis az a tréfás szokása lévén hogy mikor a korcsmából hazament, a feleségét *rendesen* elpáholá, *e rendszeretét* végre az asszony megszokalta, s egy este, hasonló előzmények után, midőn férje lefeküdt és elaludt, az ágylepedőbe belevarrta ő kelmét, mint egy turózsacsckóba, s akkor egy seprünyéllel neki állva, tetőtől talpig úgy összepaskolá, hogy csupa kék és zöld lett bele. Azzal aztán elhagyta. Tanúság ebből az, hogy a ki vissza tud emlékezni rá, hogy kocsmából hazatérte stádiumában a feleségét a férji fennhatóságnak tetteges bizonyítékaival szokta közvetlen érintkezésbe hozni; mielőtt ledöglének az ágyba, ne mulasztja el a lepedőt lehuzni a madráczról.

— — Nem rég a Schley vizéből egy egész nagy mammoth csontvázat húztak ki. Hogy támasztott-e már

követeléseket a herczegségekbeni örökösödési jog iránt? az még eddigelé nem tudatik.

— — Bécsben ismét napi renden vannak a bukáások a kereskedelmi világban. (Nálunk hála Istennek ilyesmi nem hallik.) Mi, hála Istennek úgy vagyunk, mint az egyszeri részeg ember, a ki már a földön fekvén, kezét lábát szétterjeszti, hogy *még lejjebb* ne essék.

— — Párisban is divat az ölbeli kutyákat olyan szintűre festetni, a milyen az asszonyság ruhája, egy bankár pláne arra a gondolatra jött, hogy a szeretője kutyáját — megaranyoztassa.

— — Egy *geologiai* társulatnak illető helyekről megtiltatott a geologiai tanulmányokat a *világ teremtése előtti* időkre is kiterjeszteni.

— — A rocheforti maire megint adott ki valami hires rendeletet, mely szerint minden lakosnak bírság alatt megtiltatik többet inni, mint a mennyit megbír. Ennélfogva most minden lakos kénytelen magát a városházán *megakonáltatni*, hogy mennyit bír hát meg? azt azután, mint a hordó fenekére, rábilligozzák.

Az Üstökös távirati sürgönye.

Drouyn de Lhuys olyan újévi beszédet készített Napoleon számára, melyben egyetlen egy „r“ betű sem fordul elő! Ez tökéletes biztosítéka a békének; minthogy a miniszter csak olyankor tudja kimondani az „r“-et, mikor háborús szelek fújnak.

Szerkesztői sub rosa.

Sietünk tudatni, hogy már Pompéry barátunk beküldte a magát rátájához a számához az Üstökösnek, mely neki volt kímérve, s a többi íróársak közül is sokan jelentették 'már, hogy megjelennek a kontingenseikkel: a ki nem írja meg a magáét, majd megírjuk mi helyette; és így komolyan beváltandjuk azon szavunkat, hogy jövő évi minden számunk más-más író munkálatát fogja hozni; mi pedig ugyanannak arczképét elől a lap homlokán, obligát életírással egyetemben.

Előfizetési feltételek

„ÜSTÖKÖS“
az

1865-ik évi folyamára.

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre „	3 frt — kr.
Évnegyedre	1 frt 50 kr.

Jókai Mór,

az „Üstökös“ kiadó tulajdonosa.

(Lakás: Országot 18. sz.)

(Kiadóhivatal: Ferencziek-tere 7. sz.)

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Mészáros utca 8. sz. II. emelet.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1864.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.

1. szám.
Január 7-én 1865.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtáránál. —
Növedéknapló Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVI. kötet.

1897. év. 976. sz.
Mult évben tett ígérletünkhöz képest ez év folytán az Üstökös mind-
egyik száma egy-egy vezénylő irodalmi kapacitás auspiciuma alatt jelenik
meg. Kezdjük az első matadorral.

(Fk.)

Van szerencsénk,
ezennel tisztelt bará-
tunkat, a közszere-
tettől ápoltt (Fk)-t be-
mutathatni nagyér-
demű olvasó közön-
ségünknek.

Íme ez azon két
betű, melyről az a
mondás van a Pesti
Napló olvasói széle-
sen elterjedt köré-
ben, hogy ha két betű
nem található a Pesti
Naplóban, a lapnak
fele része hiányzik;
mely állítást ugyan
mi, részint az illető
nagytekintélyű hír-
lap sokéremű többi munkatársai iránt való méltányos elismerésből, részint pártfegyelemből, így pure et simple alá nem írhatunk; de mint

historicumot, mint
repülő mondatot, con-
statálni kötelessé-
günknek tartottuk.
Tehát íme itt van ama
két betű, ki, mint az
írásban mondatik:
„én vagyok az alpha
és az omega!” szinte
elmondhatja nyom-
tatásban: én vagyok
az „F” és a „k,” s
mindenki érteni fog-
ja ennek jelentősé-
gét. —

Valóban alig tud-
juk magunkban el-
határozni, mit bá-
muljunk tisztelt ba-
rátunkban inkább? azt a meszsze elágazó ösz-
szeköttetést-e, mely őt Europa minden udvarai-
val folytonos érintkezésben lehetni képesíti, vagy